

[Ømann.]

svarende, meget lavere skatteloft for indkomstgrupperne neden for de allerhøjeste indtægter.

Det, jeg her vil hæfte mig ved, er „den pris- og indkomstregulerede skatteskala.“ Så kan man spørge, om pris- og indkomstudviklingen, siden denne skala blev fastlagt — den er jo inspireret i foråret 1967 — har givet behov for en regulering: Ja, det har vi sådan set et bevis for i lovforslag nr. 122 om ændring og senere ophævelse af lov om nedslag i skatteansættelsen for folkepensionister m. fl. Her har det vist sig, at en regulering af nedslagssatserne er nødvendig, hvis ikke normalpensionerne skal blive undergivet beskatning. Derfor tror jeg, det allerede nu er rigtigt at drøfte i udvalget, hvordan vi kan lave en tilpasning af selve skalaen, som sikrer, at disse normalpensioner ikke bliver undergivet beskatning, og det i kraft af selve skalaen og ikke i kraft af særlige nedslagsregler. Det er jo meningen, at disse specielle nedslagsregler for folkepensionister m. fl. skal ophæves fra den 1. januar 1970, samtidig med at der gives compensation gennem forøgede pensioner, og hvis det sker med nogenlunde uændret skala og fradrag, må vi se i øjnene, at der er en meget stor kategori af skatteydere, som bliver undergivet beskatning, skal lignede og have opkrævet skat. Jeg kan godt se, at der politisk kan være noget tillokkende i at give en pensionsforhøjelse med den ene hånd og så med en lidt mere gemt hånd tage det igen igennem skatter; men det er dog vist ikke praktisk, når det er en forenkende reform, vi er i færd med at lave.

Dette lovforslag giver på årsbasis 10,2 milliarder kr., og det er noget af en rekord — især når man tænker på, hvad den nuværende finansminister før valget sagde om skatternes niveau. Der må med disse tal være råd til at gøre skalaen tidssvarende og bedre, lave en ordning for enlige forsørgere, forøge børnetilskuddene og persontilskuddene, således at skalaen bibeholder og helst forbedrer den sociale balance. Men i det foreliggende lovforslag er der intet af dette.

Derimod har regeringen haft et andet indfald: vi har fået forslag om et nyt skatteloft. I første omgang føler man trang til at sige, at det da kun kan være en meget lille kreds, det kommer til at gælde for; man fristes

til at spørge: „Hvad hedder han?“ Så læser man lidt længere og kommer i tanker om, at det jo er formueskatten, der bevirker, at dette her overhovedet kan træde i funktion. Det vil altså sige, at det skatteloft, vi foreløbig har set, er et skatteloft for de aller mest velhavende, det har kun indvirkning på formueskatten. Når man ved, at formueskatten af 1 mill. kr. ikke er så forfærdelig meget, det er vist en 8.000 kr., kan man altså sige, at det skatteloft, der indføres her, er et skatteloft for mangemillionærer. Det betyder provenumæssigt ikke så forfærdelig meget, men det virker alligevel lidt forargeligt, dels når man ser, at de sociale ajourføringer slet ikke er nævnt, dels når man tænker på, hvad regeringspartierne sagde om skatteloft før valget. Det fremgik jo af det citat af valgplacaten, jeg kom med for lidt siden.

Men jeg ser, at regeringen i bemærkningerne til lovforslaget har taget forbehold om at fremsætte ændringsforslag til både skalaer og tilskud, når grundlaget for at bedømme statsfinanserne er noget mere sikkert, og jeg vil gerne spørge finansministeren, om vi ikke er nået så langt frem, at han har opnået denne sikkerhed. Jeg skal tilsige mit partis velvilje med hensyn til behandlingen af ændringsforslag med socialt sigte, men jeg er ikke særlig tilfreds med skalaerne, som de foreligger.

Sigsgaard: Det fremgår tydeligt, at lovforslaget mere eller mindre foregriber de udskrivningsregler, der vil komme til at gælde fra det tidspunkt, hvor kildeskatten træder i kraft, dels ved en række af de foreslåede regler, dels ved indholdet af nogle af bemærkningerne.

Hvad bemærkningerne angår, har jeg i særlig grad fæstet mig ved, hvad der er anført til § 25, der omhandler persontilskuddene. Det siges, at det er tanken at afvikle disse persontilskud og på anden måde skaffe compensation for merværdiafgiften til de persongrupper, der hidtil har fået persontilskud, og så nævnes der sociale ydelser, bl. a. til folke- og invalidepensionister, og støtte til unge under uddannelse. Det er selvfølgelig udmærket, at der gives tilsagn om at forhøje ydelserne til disse grupper; men man kunne spørge, om ministeren føler sig overbevist om, at der ikke